

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

59. sējums

2016. gada 15. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu ⁽¹⁾** 1

II *Neleģislatīvi akti*

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ **Padomes Lēmums (ES) 2016/944 (2016. gada 6. jūnijs) par Sadarbības nolīguma noslēgšanu civilās globālās navigācijas pavadoņu sistēmas (GNSS) jomā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses** 19

REGULAS

- Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/945 (2016. gada 14. jūnijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 21

LĒMUMI

- ★ **Padomes Lēmums (ES) 2016/946 (2016. gada 9. jūnijs), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Zviedrijas labā saskaņā ar Lēmuma (ES) 2015/1523 9. pantu un Lēmuma (ES) 2015/1601 9. pantu, ar kuriem nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā** 23

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

- ★ Padomes Lēmums (KĀDP) 2016/947 (2016. gada 14. jūnijs), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā * (EULEX KOSOVO) 26
- ★ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2016/948 (2016. gada 1. jūnijs) par uzņēmumu sektora aktīvu iegādes programmas īstenošanu (ECB/2016/16) 28

---

* Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DPR 1244 (1999) un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju.

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/943

(2016. gada 8. jūnijs)

par zinātnības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Uzņēmumi un nekomerciāli pētniecības institūti investē tādas zinātnības un informācijas iegūšanā, izstrādē un pielietošanā, kas ir zināšanu ekonomikas valūta un sniedz konkurences priekšrocības. Šis ieguldījums intelektuālā kapitāla radīšanā un pielietošanā ir noteicošais faktors attiecībā uz to konkurētspēju un ar novatorismu saistītu darbību tirgū un līdz ar to arī peļņu, kas ir pamatā esošā motivācija darījumdarbības pētniecībai un izstrādei. Uzņēmumi var izmantot dažādus līdzekļus, lai iegūtu īpašumtiesības uz rezultātiem savai ar novatorismu saistītai darbībai, kad atvērtība neļauj pilnībā gūt labumu no to ieguldījumiem pētniecībā un inovācijā. Viens no tādiem līdzekļiem ir izmantot intelektuālā īpašuma tiesības, piemēram, patentus, dizainparaugus vai autortiesības. Cits līdzeklis, lai iegūtu īpašumtiesības uz inovācijas rezultātiem, ir aizsargāt piekļuvi un izmantot zināšanas, kas ir vērtīgas konkrētai vienībai un nav plaši zināmas. Šāda vērtīga zinātība un darījumdarbības informācija, kas nav pieejama un ko paredzēts turēt slepenībā, tiek saukta par komercnoslēpumu.
- (2) Uzņēmumi neatkarīgi no to lieluma vērtē komercnoslēpumus tikpat augstu kā patentus un citus intelektuālā īpašuma tiesību veidus. Tie izmanto konfidencialitāti kā darījumdarbības konkurētspējas un pētniecības inovācijas pārvaldības instrumentu un saistībā ar plašu informācijas klāstu, kas nav tikai tehnoloģiskās zināšanas, bet arī komerciāli dati, piemēram, informācija par klientiem un piegādātājiem, darījumdarbības plāni un tirgus pētniecība un stratēģijas. Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) augstāk vērtē komercnoslēpumus un ir pat vairāk atkarīgi no

⁽¹⁾ OV C 226, 16.7.2014., 48. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 27. maija lēmums.

tiem. Aizsargājot tik plašu zinātnības un darījumdarbības informācijas klāstu kā papildu vai alternatīvu elementu intelektuālā īpašuma tiesībām, komercnoslēpumi ļauj jaunradītājiem un inovatoriem gūt peļņu no saviem darbiem vai inovācijām, un līdz ar to tie ir īpaši svarīgi darījumdarbības konkurētspējai, kā arī pētniecībai un izstrādei un ar novatorismu saistītai darbībai.

- (3) Atklāta inovācija ir katalizators jaunām idejām, kas atbilst patērētāju vajadzībām un risina sociālas problēmas, un ļauj minētajām idejām rast savu ceļu uz tirgu. Šāda inovācija ir svarīgs elements jaunu zināšanu radīšanai un veido pamatu, lai rastos jauni un novatoriski darījumdarbības modeļi, kas balstās uz kopīgi radītu zināšanu izmantošanu. Pētniecība, kas balstīta uz sadarbību, tostarp pārrobežu sadarbību, ir jo īpaši svarīga, lai iekšējā tirgū palielinātu darījumdarbības pētniecības un attīstības līmeni. Zināšanu un informācijas izplatīšana būtu jāuzskata par būtisku aspektu, lai nodrošinātu dinamiskas, labvēlīgas un vienlīdzīgas darījumdarbības attīstības iespējas, jo īpaši MVU. Tādā iekšējā tirgū, kurā ir samazināti šķēršļi šādai pārrobežu sadarbībai un kurā sadarbība nav traucēta, intelektuālajai jaunradei un inovācijai būtu jārosina ieguldījumi inovatīvos procesos, pakalpojumos un produktos. Šāda vide, kura rosina intelektuālo jaunradi un inovāciju un kurā netiek kavēta darbaspēka mobilitāte, ir arī svarīga nodarbinātības izaugsmei un Savienības ekonomikas konkurētspējas uzlabošanai. Komercnoslēpumiem ir svarīga nozīme, lai aizsargātu zināšanu apmaiņu starp uzņēmumiem, tostarp jo īpaši MVU, un pētniecības iestādēm gan iekšējā tirgū, gan pāri tā robežām saistībā ar pētniecību, izstrādi un inovāciju. Komercnoslēpumi ir viens no uzņēmumu visbiežāk lietotajiem intelektuālās jaunrades un novatoriskās zinātnības aizsardzības veidiem, tomēr vienlaikus Savienības pašreizējais tiesiskais regulējums tos vismazāk aizsargā pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veic citas personas.
- (4) Novatoriski uzņēmumi ir aizvien neaizsargātāki pret negodīgu praksi – piemēram, zādzībām, neatļautu kopēšanu, ekonomisko spiegošanu vai konfidencialitātes prasību pārkāpumiem –, kuras mērķis ir piesavināties komercnoslēpumus, neatkarīgi no tā, vai šādas prakses izcelsme ir Savienības teritorijā vai ārpus tās. Jaunākās tendences, piemēram, globalizācija, plašāka ārpalpojumu izmantošana, garākas piegādes ķēdes un plašāka informācijas un sakaru tehnoloģijas izmantošana palielina šādas prakses izmantošanas risku. Komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana apdraud komercnoslēpuma likumīgo turētāju spējas iegūt pirmā tirgus dalībnieka peļņu no saviem ar novatorismu saistītajiem centieniem. Bez efektīviem un salīdzināmiem tiesiskajiem līdzekļiem, ar ko visā Savienībā aizsargātu komercnoslēpumus, ir apdraudēti stimuli iesaistīties novatoriskā pārrobežu darbībā iekšējā tirgū, un komercnoslēpumi nespēj īstenot savu potenciālu kā ekonomikas izaugsmes un darba vietu izveides virzītājspēks. Tādēļ inovācija un radošums netiek stimulēti un ieguldījumi samazinās, tādējādi negatīvi ietekmējot iekšējā tirgus pienācīgu darbību un apdraudot tā izaugsmi veicinošo potenciālu.
- (5) Lai atrisinātu šo problēmu, Pasaules Tirdzniecības organizācijā tika izvērtēti starptautiski centieni, kuru rezultātā tika noslēgts Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (*TRIPS* līgums). *TRIPS* līgumā *inter alia* ir ietverti noteikumi par komercnoslēpumu aizsardzību pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veic trešās personas, kuri ir kopīgi starptautiski standarti. Šis līgums, ko apstiprināja ar Padomes Lēmumu 94/800/EK ⁽¹⁾, ir saistošs visām dalībvalstīm, kā arī pašai Savienībai.
- (6) Neatkarīgi no *TRIPS* līguma dalībvalstu tiesību aktos ir būtiskas atšķirības attiecībā uz komercnoslēpumu aizsardzību pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veic citas personas. Piemēram, ne visas dalībvalstis ir pieņēmušas komercnoslēpuma vai komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas valsts definīcijas, tādēļ zināšanas par aizsardzības tvērumu nav uzreiz pieejamas un minētais tvēruma ir katrā dalībvalstī atšķirīgs. Turklāt nav konsekvences attiecībā uz civiltiesiskajiem aizsardzības līdzekļiem komercnoslēpumu nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas gadījumā, jo ne visās dalībvalstīs ir iespējams panākt rīkojumu pieņemšanu par pretlikumīgas darbības pārtraukšanu attiecībā uz trešām personām, kas nav komercnoslēpuma likumīgā turētāja konkurenti. Atšķirības dalībvalstīs pastāv arī attiecībā uz attieksmi pret trešām personām, kas ir godprātīgi ieguvušas komercnoslēpumu, bet pēc tam izmantošanas laikā uzzina, ka komercnoslēpuma iegūšana ir saistīta ar iepriekšēju nelikumīgu iegūvi, ko veikusi cita persona.
- (7) Valstu noteikumi arī atšķiras attiecībā uz to, vai likumīgiem komercnoslēpuma turētājiem ir atļauts prasīt iznīcināt preces, ko ražojušas trešās personas, kuras nelikumīgi izmanto komercnoslēpumus, vai prasīt atdot vai

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 94/800/EK (1994. gada 22. decembris) par daudzpusējo sarunu Urugvajai kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 23.12.1994., 1. lpp.).

iznīcināt jebkurus dokumentus, datnes vai materiālus, kas ietver vai ir nelikumīgi iegūti vai izmantoti komercnoslēpums. Turklāt piemērojami valsts noteikumi par zaudējumu atlīdzības aprēķināšanu ne vienmēr ņem vērā komercnoslēpumu nemateriālo dabu, kas apgrūtina iespēju pierādīt faktisko zaudēto peļņu vai pārkāpēja negodīgā ceļā gūto labumu, ja attiecībā uz konkrēto informāciju nevar noteikt tirgus vērtību. Tikai dažas dalībvalstis ļauj piemērot abstraktus noteikumus par zaudējumu atlīdzības aprēķināšanu, kuru pamatā ir samērīga atlīdzība vai maksa, ko būtu vajadzējis samaksāt, ja pastāvētu atļauja izmantot konkrēto komercnoslēpumu. Turklāt daudzos valstu noteikumos nav paredzēta komercnoslēpuma konfidencialitātes pienācīga aizsardzība, ja komercnoslēpuma turētājs iesniedz prasību par komercnoslēpuma iespējamu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ko veikusi trešā persona, tādējādi mazinot esošo pasākumu un aizsardzības līdzekļu pievilcību un vājinot piedāvāto aizsardzību.

- (8) Atšķirības komercnoslēpumu tiesiskajā aizsardzībā, ko nodrošina dalībvalstis, nozīmē, ka komercnoslēpumiem nav vienlīdzīgs aizsardzības līmenis visā Savienībā, kas tādēļ rada iekšējā tirgus sadrumstalotību šajā jomā un pavājina attiecīgo noteikumu kopējo atturošo ietekmi. Iekšējais tirgus tiek ietekmēts tiktāl, ciktāl atšķirības vājina uzņēmumu stimulus veikt tādu ar inovāciju saistītu pārrobežu saimniecisko darbību, tostarp pētniecības sadarbību vai ražošanas sadarbību ar partneriem, ārpakalpojumus vai ieguldījumus citās dalībvalstīs, kura būtu atkarīga no tādas informācijas izmantošanas, kas aizsargāta kā komercnoslēpumi. Pārrobežu pētniecības un izstrādes tīkli, kā arī ar inovāciju saistītas darbības, tostarp attiecīga ražošana un secīga pārrobežu tirdzniecība, Savienībā zaudē pievilcību un kļūst sarežģītāki, tādējādi radot arī ar inovāciju saistītas nepilnības Savienības mērogā.
- (9) Turklāt lielāks darījumdarbības risks ir dalībvalstīs, kurās ir salīdzinoši zemāks aizsardzības līmenis, jo komercnoslēpumus var vieglāk nozagt vai citādi nelikumīgi iegūt. Tas rada neefektīvu kapitāla sadalījumu izaugsmi veicinošai inovācijai iekšējā tirgū, jo, lai kompensētu nepietiekamo tiesisko aizsardzību dažās dalībvalstīs, aizsardzības pasākumiem ir nepieciešami lielāki izdevumi. Tas arī veicina negodīgu konkurentu darbību, kuri pēc komercnoslēpumu nelikumīgas iegūšanas varētu izplatīt attiecīgās preces visā iekšējā tirgū. Atšķirības tiesiskajā regulējumā arī veicina tādu preču importēšanu Savienībā no trešām valstīm – izmantojot ieejas punktus ar vājāku aizsardzību –, kuru projektēšana, ražošana vai tirgvedība ir balstīta uz zagtu vai citādi nelikumīgi iegūtu komercnoslēpumu. Kopumā šādas atšķirības traucē iekšējā tirgus pareizai darbībai.
- (10) Ir lietderīgi paredzēt noteikumus Savienības mērogā, lai tuvinātu dalībvalstu tiesību aktus nolūkā nodrošināt pietiekamu un konsekventu civiltiesiskās aizsardzības līmeni iekšējā tirgū attiecībā uz komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu. Minētajiem noteikumiem nebūtu jāskar dalībvalstu iespējas noteikt plašāku aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, kamēr vien tiek ievēroti šajā direktīvā skaidri paredzētie aizsardzības pasākumi citu personu interešu aizsardzībai.
- (11) Ar šo direktīvu nebūtu jāietekmē tādu Savienības vai valstu noteikumu piemērošana, kuros prasīts informāciju, tostarp komercnoslēpumus, atklāt sabiedrībai vai publiskā sektora iestādēm. Tam nebūtu arī jāietekmē tādu noteikumu piemērošana, kuri ļauj publiskā sektora iestādēm vākt informāciju savu pienākumu izpildes nolūkā, vai tādu noteikumu piemērošana, kuri ļauj vai prasa minētajām publiskā sektora iestādēm attiecīgo informāciju pēc tam atklāt sabiedrībai. Šādi noteikumi jo īpaši ietver noteikumus par Savienības iestāžu un struktūru vai valstu publiskā sektora iestāžu veiktu tādas ar darījumdarbību saistītas informācijas izpaušanu, kura ir to rīcībā, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1367/2006⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK⁽³⁾ vai ievērojot citus noteikumus par publisku piekļuvi dokumentiem vai par valstu publiskā sektora iestāžu pārskatāmības pienākumiem.
- (12) Ar šo direktīvu nebūtu jāietekmē sociālo partneru tiesības slēgt kopīgumus, ja tas paredzēts darba tiesību aktos, attiecībā uz jebkuru pienākumu neizpaukt komercnoslēpumu vai ierobežot tā izmantošanu un sekām, ja persona,

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

kurai uzlikts šāds pienākums, to pārkāpj. Tam vajadzētu būt ar nosacījumu, ka ar jebkādu šādu koplīgumu neierobežo šajā direktīvā paredzētos izņēmumus gadījumos, kad jānoraida prasība piemērot pasākumus, procedūras vai tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas šajā direktīvā noteikti par komercnoslēpuma iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu.

- (13) Šī direktīva nebūtu jāuzskata par tādu, kas ierobežo Savienības tiesību aktos noteikto brīvību veikt uzņēmējdarbību un darba ņēmēju pārvietošanās brīvību vai mobilitāti. Tāpat ar to nav iecerēts ietekmēt iespēju darba devējiem un darbiniekiem saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem noslēgt konkurences aizlieguma līgumus.
- (14) Ir svarīgi izveidot viendabīgu komercnoslēpuma definīciju, neierobežojot priekšmetu, kas jāaizsargā pret piesavināšanos. Līdz ar to šai definīcijai vajadzētu būt tādai, kas aptver zinātību, darījumdarbības informāciju un tehnoloģisko informāciju, ja ir gan likumīga interese to glabāt slepenībā, gan pastāv tiesiskā palāvība, ka šāda konfidencialitāte tiks ievērota. Turklāt šādai zinātbai vai informācijai vajadzētu būt vai nu faktiskai, vai potenciālai komerciālai vērtībai. Šāda zinātība vai informācija būtu jāuzskata par tādu, kam ir komerciāla vērtība, piemēram, ja tās nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana varētu kaitēt tās personas interesēm, kas to likumīgi kontrolē, graujot minētās personas zinātnisko vai tehnisko potenciālu, darījumdarbības vai finanšu intereses, stratēģiskās pozīcijas vai konkurētspēju. Komercnoslēpuma definīcija neietver triviālu informāciju un pieredzi un prasmes, ko darbinieki ieguvuši ikdienišķā savas nodarbinātības gaitā, un nav ietverta arī informācija, kas ir vispārēji zināma vai brīvi pieejama personām aprindās, kuras parasti strādā ar attiecīgo informācijas veidu.
- (15) Ir arī svarīgi noteikt apstākļus, kuros komercnoslēpumu tiesiskā aizsardzība ir pamatota. Šā iemesla dēļ ir nepieciešams noteikt rīcību un praksi, ko uzskata par komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu.
- (16) Inovācijas interesēs un nolūkā veicināt konkurenci šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jārada nekādas ekskluzīvas tiesības uz zinātību vai informāciju, kas aizsargātas kā komercnoslēpumi. Līdz ar to tādu pašu zinātību vai informāciju joprojām būtu iespējams atklāt neatkarīgi. Likumīgi iegūta produkta reversā inženierija būtu jāuzskata par likumīgu veidu, kā iegūt informāciju, izņemot gadījumus, kad ar līgumu paredzēta citāda vienošanās. Brīvība slēgt šādas līgumiskas vienošanās tomēr var būt ierobežota ar tiesību aktiem.
- (17) Mūsdienās dažās ražošanas nozarēs, kurās jaunradītājiem un novatoriem nav ekskluzīvu tiesību un kurās inovācija ir ierasti balstījusies uz komercnoslēpumiem, informāciju par produktu pēc to nonākšanas tirgū var viegli izsecināt, izmantojot reverso inženieriju. Šādos gadījumos attiecīgie jaunradītāji un novatori var kļūt par tādas prakses upuriem kā parazitiska kopēšana vai burtiska atdarināšana, citiem bez maksas izmantojot viņu reputāciju un inovācijas centienus. Dažu valstu tiesību akti negodīgas konkurences jomā risina ar minēto praksi saistītus jautājumus. Lai gan šīs direktīvas mērķis nav vispārēji reformēt vai saskaņot tiesību aktus negodīgas konkurences jomā, būtu lietderīgi, ja Komisija rūpīgi pārbaudītu, vai minētajā jomā nav nepieciešama Savienības rīcība.
- (18) Turklāt, piemērojot šo direktīvu, par likumīgu būtu jāuzskata komercnoslēpumu iegūšana, izmantošana vai izpaušana, ko pieprasa vai atļauj tiesību akti. Tas jo īpaši attiecas uz komercnoslēpumu iegūšanu un izpaušanu, ko saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem vai praksi veic, īstenojot darba ņēmēju pārstāvju tiesības uz informāciju, konsultācijām un līdzdalību un saistībā ar darba ņēmēju un darba devēju interešu kolektīvu aizsardzību, tostarp kopīgu lēmumu pieņemšanu, kā arī uz komercnoslēpumu iegūšanu vai izpaušanu saistībā ar obligātām revīzijām, kuras veic saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem. Tomēr šādai komercnoslēpuma uzskatīšanai par likumīgu iegūtu nebūtu jāskar jebkurš komercnoslēpumu konfidencialitātes pienākums vai jebkurš to izmantošanas ierobežojums, ko ar Savienības vai valstu tiesību aktiem piemēro informācijas saņēmējam vai ieguvējam. Šai direktīvai jo īpaši nebūtu jāatbrīvo publiskā sektora iestādes no konfidencialitātes pienākumiem, kas tām jāievēro attiecībā uz komercnoslēpumu turētāju sniegto informāciju, neatkarīgi no tā, vai minētie pienākumi paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos. Šādi konfidencialitātes pienākumi *inter alia* ietver

pienākumus attiecībā uz informāciju, kas līgumslēdzējām iestādēm sniegta saistībā ar iepirkuma procedūrām, kā noteikts, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/23/ES ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/24/ES ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/25/ES ⁽³⁾.

- (19) Kaut gan ar šo direktīvu ir paredzēti pasākumi un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, ar kuriem var novērst informācijas izpaušanu, lai aizsargātu komercnoslēpumu konfidencialitāti, ir būtiski, ka netiek ierobežota vārda un informācijas brīvība (kas ietver plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, kā atspoguļots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 11. pantā), jo īpaši attiecībā uz pētniecisko žurnālistiku un žurnālistu informācijas avotu aizsardzību.
- (20) Ar šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem, procedūrām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem nebūtu jāierobežo ziņošana par nelikumīgām darbībām. Tādēļ komercnoslēpumu aizsardzība nebūtu jāattiecinā uz gadījumiem, kuros komercnoslēpuma izpaušana kalpo sabiedrības interesēm tiktāl, ciktāl tiek atklāts ar to tieši saistīts pārkāpums, ļaunprātīga rīcība vai nelikumīga darbība. Tas nebūtu jāuzskata par kavēkli kompetentajām tiesu iestādēm pieļaut izņēmumu attiecībā uz pasākumu, procedūru un tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu, ja atbildētājam ir bijis pamats labticīgi uzskatīt, ka viņa rīcība ir atbildusi šajā direktīvā noteiktajiem atbilstīgajiem kritērijiem.
- (21) Saskaņā ar proporcionalitātes principu pasākumi, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas paredzēti komercnoslēpumu aizsardzībai, būtu jāpielāgo, lai tie atbilstu mērķim par pētniecības un inovācijas iekšējā tirgus pienācīgu darbību, jo īpaši, lai atturētu no komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas un izpaušanas. Šādi pasākumu, procedūru un tiesiskās aizsardzības līdzekļu pielāgošanai nebūtu jāapdraud vai jāvēlina pamattiesības un pamatbrīvības vai sabiedrības intereses, piemēram, sabiedrības drošība, patērētāju aizsardzība, sabiedrības veselība un vides aizsardzība, un nebūtu jāskar darba ņēmēju mobilitāte. Šajā ziņā pasākumi, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas paredzēti šajā direktīvā, ir vērsti uz to, lai nodrošinātu, ka kompetentās tiesu iestādes ņem vērā tādus faktorus kā komercnoslēpuma vērtība, to, cik smaga ir rīcība, kuras rezultātā notikusi komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana, un šādas rīcības ietekmi. Būtu arī jānodrošina, ka kompetentajām tiesu iestādēm ir rīcības brīvība izsvērt tiesvedībā iesaistīto pušu intereses, kā arī trešo personu intereses, tostarp attiecīgā gadījumā patērētāju intereses.
- (22) Ja paredzētos pasākumus, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļus izmantotu, lai īstenotu nelikumīgus nodomus, kas ir pretēji šīs direktīvas mērķiem, tiktu apdraudēta iekšējā tirgus pienācīga darbība. Tādēļ ir svarīgi pilnvarot tiesu iestādes pieņemt atbilstīgus pasākumus saistībā ar tādiem prasības iesniedzējiem, kuri rīkojas ļaunprātīgi vai negodprātīgi un iesniedz acīmredzami nepamatotas prasības, piemēram, nolūkā netaisnīgi aizkavēt vai ierobežot atbildētāja piekļuvi tirgum vai citādi iebiedējot, vai aizskarot atbildētāju.
- (23) Juridiskās noteiktības interesēs un ņemot vērā to, ka komercnoslēpuma likumīgie turētāji, domājams, pildīs rūpības pienākumu attiecībā uz vērtīgo komercnoslēpumu konfidencialitāti un to izmantošanas uzraudzību, ir atbilstīgi ierobežot materiāltiesiskas prasības vai iespēju sākt darbības, lai uz ierobežotu laika posmu aizsargātu komercnoslēpumus. Valstu tiesību aktos arī būtu skaidri un nepārprotami jāprecizē, kad minētajam laika posmam jābūt sīkāk un kādos apstākļos minētais laika posms jāpārtrauc vai jāaptur.
- (24) Iespēja tiesvedības procesa gaitā zaudēt komercnoslēpuma konfidencialitāti bieži attur komercnoslēpumu likumīgos turētājus no tiesvedības sākšanas, lai aizsargātu savus komercnoslēpumus, tādējādi apdraudot pastāvošo pasākumu, procedūru un tiesisko aizsardzības līdzekļu efektivitāti. Šā iemesla dēļ, ievērojot attiecīgos aizsardzības pasākumus, kas nodrošina tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un tainīgu tiesu, ir nepieciešams noteikt īpašas prasības, kuru mērķis ir komercnoslēpuma aizsardzības nolūkā sākt tiesvedības procesa gaitā aizsargāt izskatāmā komercnoslēpuma konfidencialitāti. Šādi aizsardzībai būtu jāpaliek spēkā pēc tam, kad tiesvedības process ir beidzies, un tik ilgi, kamēr informācija, kas ir komercnoslēpums, nav pieejama atklātībai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

- (25) Šādās prasībās kā minimums būtu jāietver iespēja ierobežot to personu loku, kurām ir tiesības piekļūt pierādījumiem vai tiesas sēdēm, paturot prātā, ka visām šīm personām būtu jāpiemēro šajā direktīvā noteiktās konfidencialitātes prasības, un publicēt tikai tādus tiesu nolēmumu elementus, kas nav konfidenciāli. Šajā sakarā, ņemot vērā to, ka viens no galvenajiem tiesvedības procesa nolūkiem ir izvērtēt tās informācijas būtību, kura ir strīdus priekšmets, ir īpaši svarīgi nodrošināt komercnoslēpumu konfidencialitātes efektīvu aizsardzību un to, ka tiek ievērotas minētā tiesvedības procesa pušu tiesības uz tiesību efektīvu aizsardzību un taisnīgu tiesu. Ierobežotajā personu lokā tāpēc vajadzētu būt vismaz vienai fiziskai personai no katras puses, kā arī attiecīgajiem pušu advokātiem un attiecīgā gadījumā – citiem pārstāvjiem, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbilstīgi kvalificēti, lai tiesvedības procesos, uz kuriem attiecas šī direktīva, aizsargātu un pārstāvētu puses intereses vai kalpotu tām, un visām šīm personām būtu pilnīga piekļuve šādiem pierādījumiem vai tiesas sēdēm. Ja kāda no pusēm ir juridiska persona, minētajai pusei būtu jāspēj ieteikt fizisku personu vai fiziskas personas, kurai(-ām), lai nodrošinātu minētās juridiskās personas pienācīgu pārstāvību, vajadzētu būt minētajā personu lokā, ievērojot pienācīgu tiesas īstenotu kontroli nolūkā nodrošināt, ka netiek vājināts mērķis ierobežot piekļuvi pierādījumiem un tiesas sēdēm. Šādi aizsardzības pasākumi nebūtu jāsaprot kā tādi, ar kuriem tiek prasīts, lai puses tiesvedības procesa gaitā pārstāvētu advokāts vai cits pārstāvis, ja šāda pārstāvība nav prasīta valsts tiesību aktos. Tāpat tos nevajadzētu saprast kā tādus, ar kuriem tiek ierobežota tiesu kompetence atbilstīgi piemērojamiem attiecīgās dalībvalsts noteikumiem un praksei lemt par to, vai un cik lielā mērā attiecīgiem tiesas ierēdņiem pienākumu pildīšanas nolūkā arī būtu jādod pilnīga piekļuve pierādījumiem un tiesas sēdēm.
- (26) Ja trešā persona nelikumīgi iegūst, izmanto vai izpauž komercnoslēpumu, tam varētu būt postoša ietekme uz komercnoslēpuma likumīgo turētāju, jo, tiklīdz komercnoslēpums ir publiski atklāts, attiecīgajam turētājam nav iespējams atgriezties situācijā, kas bija pirms komercnoslēpuma zaudēšanas. Tā rezultātā ir svarīgi nodrošināt ātrus, efektīvus un pieejamus pagaidu pasākumus, lai nekavējoties pārtrauktu komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, tostarp tad, ja to izmanto pakalpojumu sniegšanai. Ir svarīgi, ka šādi aizsardzības līdzekļi ir pieejami bez nepieciešamības gaidīt lēmumu par attiecīgās lietas būtību, vienlaikus pienācīgi ievērojot tiesības uz aizstāvību un proporcionalitātes principu un ņemot vērā lietas īpatnības. Dažos gadījumos vajadzētu būt iespējai iespējamajam pārkāpējam, ja tas iesniedz vienu vai vairāk garantiju, atļaut turpināt izmantot komercnoslēpumu, ja nepastāv liels risks, ka komercnoslēpums nokļūs publiskā aprītē. Vajadzētu būt arī iespējai pieprasīt tāda līmeņa garantijas, kas ir pietiekamas, lai segtu izmaksas un kaitējumu, kas radīts atbildētajam nepamatotas prasības dēļ, īpaši, ja kavēšanās radītu neatgriezenisku kaitējumu komercnoslēpuma likumīgajam turētājam.
- (27) Tā paša iemesla dēļ ir arī svarīgi nodrošināt galīgus pasākumus, lai novērstu komercnoslēpuma nelikumīgu izmantošanu vai izpaušanu, tostarp, ja to izmanto pakalpojumu sniegšanai. Lai šādi pasākumi būtu efektīvi un samērīgi, to ilgumam, ja apstākļi pieprasa laika ierobežojumus, vajadzētu būt pietiekamam, lai novērstu jebkuru komerciālo priekšrocību, ko trešā persona būtu varējusi iegūt no komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas. Jebkurā gadījumā neviens šāda veida pasākums nebūtu jāizpilda, ja informācija, uz ko sākotnēji attiecas komercnoslēpums, ir vispārpieejama tādu iemeslu dēļ, kurus nevar saistīt ar atbildētāju.
- (28) Pastāv iespēja, ka komercnoslēpumu varētu nelikumīgi izmantot, lai projektētu, ražotu vai laistu tirgū preces vai to daļas, kuras varētu tikt izplatītas iekšējā tirgū, tādējādi ietekmējot komercnoslēpuma turētāja komerciālās intereses un iekšējā tirgus darbību. Šādos gadījumos un ja attiecīgajam komercnoslēpumam ir būtiska ietekme uz preču, kas radušās minētās nelikumīgās izmantošanas rezultātā, kvalitāti, vērtību vai cenu vai uz cenas samazināšanu, veicinot vai paātrinot to ražošanas vai tirgvedības procesus, ir svarīgi pilnvarot tiesu iestādes uzdot veikt efektīvus un atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās preces netiek laistas tirgū vai tiek izņemtas no tā. Ņemot vērā tirdzniecības globālo raksturu, ir arī nepieciešams, lai šādi pasākumi ietvertu aizliegumu minētās preces importēt Savienībā vai tās glabāt nolūkā tās piedāvāt vai laist tirgū. Ņemot vērā proporcionalitātes principu, korektīvajiem pasākumiem nevajadzētu obligāti ietvert preču iznīcināšanu, ja ir iespējami citi reāli izpildāmi risinājumi, piemēram, novēršot preces iezīmes, kas pārkāpj komercnoslēpumu, vai atbrīvojoties no precēm ārpus tirgus, piemēram, ziedojot tās labdarības organizācijām.
- (29) Persona varētu būt sākotnēji godprātīgi ieguvusi komercnoslēpumu, bet tikai vēlākā posmā, tostarp pēc komercnoslēpuma sākotnējā turētāja paziņojuma, ir uzzinājusi, ka minētās personas zināšanas par attiecīgo komercnoslēpumu ir nākušas no avotiem, kas komercnoslēpumu ir izmantojuši vai izpaušuši nelikumīgā veidā. Lai

novērstu to, ka paredzētie korektīvie pasākumi vai rīkojumi attiecīgajos apstākļos rada neproporcionālu kaitējumu minētajai personai, dalībvalstīm būtu jāparedz iespēja atbilstīgos gadījumos cietušajai pusei nodrošināt naudas kompensāciju kā alternatīvu pasākumu. Šādi kompensācijai tomēr nebūtu jāpārsniedz to atlīdzību vai maksu apjoms, kas būtu jāmaksā, ja attiecīgā persona būtu ieguvusi atļauju izmantot attiecīgo komercnoslēpumu uz laikposmu, kurā komercnoslēpuma izmantošanu varēja novērst sākotnējais komercnoslēpuma turētājs. Tomēr, ja ar komercnoslēpuma nelikumīgu izmantošanu tiek izdarīts tiesību akta pārkāpums, kas nav paredzēts šajā direktīvā, vai tiek radīta iespējamība kaitēt patērētājiem, šādu nelikumīgu izmantošanu nevajadzētu atļaut.

- (30) Lai novērstu to, ka tāda persona, kura apzināti – vai kurai varētu būt pamatoti iemesli rīkoties apzināti – nelikumīgi iegūst, izmanto vai izpauž komercnoslēpumu, var gūt labumu no šādas rīcības, un lai nodrošinātu, ka cietušais komercnoslēpuma turētājs pēc iespējas lielākā mērā ir situācijā, kurā tas atrastos, ja šāda rīcība nebūtu veikta, ir jānodrošina pienācīga kompensācija par minētās nelikumīgās rīcības rezultātā nodarīto kaitējumu. Nosakot cietušajam komercnoslēpuma turētājam atlīdzināmos zaudējumus, būtu jāņem vērā visi attiecīgie faktori, piemēram, komercnoslēpuma turētājam radušos ienākumu zudums vai pārkāpēja negodīgi gūta peļņa, un, vajadzības gadījumā, jebkāds komercnoslēpuma turētājam nodarīts morāls kaitējums. Piemēram, ja, ņemot vērā komercnoslēpuma nemateriālo raksturu, būtu sarežģīti noteikt faktisko nodarīto kaitējumu, alternatīvi zaudējumu atlīdzības apjomu var aprēķināt atbilstīgi tādiem elementiem kā atlīdzības vai maksas, kuras būtu jāmaksā, ja pārkāpējs būtu pieprasījis atļauju izmantot attiecīgo komercnoslēpumu. Minētās alternatīvās metodes mērķis nav ieviest zaudējumu atlīdzību ar sodošu raksturu, bet gan nodrošināt kompensāciju, kas balstās uz objektīviem kritērijiem, vienlaikus ņemot vērā komercnoslēpuma turētājam radušos izdevumus, piemēram, identifikācijas un pētniecības izmaksas. Ar šo direktīvu nevajadzētu likt šķēršļus tam, ka dalībvalstis savos tiesību aktos paredz ierobežotu atbildību par darbinieku radītiem zaudējumiem gadījumos, kad viņi ir rīkojušies bez tīša nodoma.
- (31) Lai veiktu papildu preventīvus pasākumus, kas atturētu no turpmākiem pārkāpumiem un kopumā veicinātu sabiedrības informētību, komercnoslēpumu nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas gadījumos ir lietderīgi publicēt lēmumus, tostarp attiecīgā gadījumā izmantojot vērienīgu reklāmu, ar nosacījumu, ka šādas publicēšanas rezultātā nenotiek komercnoslēpuma izpaušana, kā arī tai nav nesamērīgas ietekmes uz fizisko personu privātumu un reputāciju.
- (32) Komercnoslēpumu turētājiem pieejamo pasākumu, procedūru un aizsardzības līdzekļu efektivitāte varētu būt apdraudēta, ja netiek izpildīti attiecīgie kompetento tiesas iestāžu pieņemtie nolēmumi. Šā iemesla dēļ ir nepieciešams nodrošināt, ka minētajām iestādēm ir attiecīgas pilnvaras noteikt sankcijas.
- (33) Lai veicinātu šajā direktīvā paredzēto komercnoslēpumu aizsardzības pasākumu, procedūru un tiesiskās aizsardzības līdzekļu vienveidīgu piemērošanu, ir lietderīgi nodrošināt sadarbības un informācijas apmaiņas sistēmas starp dalībvalstīm, no vienas puses, un starp dalībvalstīm un Komisiju, no otras puses, jo īpaši izveidojot dalībvalstu norīkoto korespondentu tīklu. Turklāt, lai pārskatītu, vai minētie pasākumi sasniedz iecerēto mērķi, Komisijai, kurai attiecīgā gadījumā palīdz Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, būtu jāpārbauda šīs direktīvas piemērošana un veikto valsts pasākumu efektivitāte.
- (34) Šī direktīva ievēro pamattiesības un principus, kuri atzīti jo īpaši Hartā, īpaši tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, tiesības uz personas datu aizsardzību, vārda un informācijas brīvību, brīvību izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, brīvību veikt darījumdarbību, tiesības uz īpašumu, tiesības uz labu pārvaldību un jo īpaši – piekļuvi lietas materiāliem, vienlaikus ievērojot darījumdarbības noslēpuma glabāšanu, tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību.
- (35) Ir svarīgi, lai tiktu ievērotas jebkuras tādas personas tiesības uz cieņpilnu attieksmi pret tās privātumu un ģimenes dzīvi un personas datu aizsardzību, kuras personas datus komercnoslēpuma turētājs var apstrādāt, kad tas veic komercnoslēpuma aizsardzības pasākumus, vai kura ir iesaistīta ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu saistītā tiesvedībā saskaņā ar šo direktīvu un kuras personas dati tiek apstrādāti. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK⁽¹⁾ reglamentē personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstīs saistībā ar šo direktīvu un dalībvalstu kompetento iestāžu uzraudzībā, īpaši dalībvalstu norīkoto publisko neatkarīgo iestāžu uzraudzībā. Tāpēc šai direktīvai nebūtu jāietekmē tiesības un pienākumi, kas noteikti Direktīvā

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

95/46/EK, jo īpaši tiesības datu subjektam piekļūt saviem personas datiem, kas tiek apstrādāti, un panākt šo datu koriģēšanu, dzēšanu vai bloķēšanu, ja tie ir nepilnīgi vai neprecīzi, un, attiecīgā gadījumā, pienākumi apstrādāt slepenus datus saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 8. panta 5. punktu.

- (36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, panākt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, ieviešot pietiekamu un salīdzināmu tiesiskās aizsardzības līmeni visā iekšējā tirgū saistībā ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (37) Šīs direktīvas mērķis nav izveidot saskaņotus noteikumus attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību, jurisdikciju, lēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās vai regulēt piemērojamus tiesību aktus. Citiem Savienības instrumentiem, kas vispārīgi reglamentē šādus jautājumus, principā būtu jāpaliek vienlīdz piemērojamiem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
- (38) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē konkurences tiesību noteikumu piemērošana, jo īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 101. un 102. pants. Šajā direktīvā paredzētie pasākumi, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļi nebūtu jāizmanto, lai nepamatoti ierobežotu konkurenci veidā, kas ir pretrunā LESD.
- (39) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē jebkādu citu attiecīgo tiesību aktu piemērošana citās jomās, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību un līgumtiesību jomā. Tomēr, ja Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK ⁽¹⁾ darbības joma un šīs direktīvas darbības joma pārklājas, šai direktīvai dod priekšroku kā *lex specialis*.
- (40) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu 2014. gada 12. martā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Priekšmets un darbības joma

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī direktīva paredz noteikumus par aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu.

Dalībvalstis, ievērojot LESD noteikumus, var paredzēt plašāku aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, nekā tas prasīts ar šo direktīvu, ar noteikumu, ka ir nodrošināta atbilstība 3., 5. un 6. pantam, 7. panta 1. punktam, 8. pantam, 9. panta 1. punkta otrajai daļai, 9. panta 3. un 4. punktam, 10. panta 2. punktam, 11. pantam, 13. pantam un 15. panta 3. punktam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

2. Šī direktīva neskar:
- a) tiesību uz vārda un informācijas brīvību izmantošanu, kā izklāstīts Hartā, tostarp plašsaziņas līdzekļu brīvības un plurālisma ievērošanu;
  - b) tādu Savienības vai valsts noteikumu piemērošanu, kuri paredz, ka komercnoslēpuma turētājiem sabiedrības interesēs jāizpauž informācija, tostarp komercnoslēpumi, publiskā sektora, administratīvām vai tiesu iestādēm, lai minētās iestādes varētu veikt savus pienākumus;
  - c) tādu Savienības vai valsts noteikumu piemērošanu, kuri Savienības iestādēm un struktūrām vai valstu publiskām iestādēm paredz vai ļauj izpaust uzņēmumu sniegtu informāciju, kas ir minēto iestāžu, struktūru vai valstu publisko iestāžu rīcībā, ievērojot Savienības vai valstu tiesību aktos noteiktos pienākumus un prerogatīvas un saskaņā ar tiem;
  - d) sociālo partneru autonomiju un tiesības slēgt koplīgumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi.
3. Nevienam no šīs direktīvas noteikumiem neuzskata par iemeslu darbinieku mobilitātes ierobežošanai. Jo īpaši saistībā ar šādas mobilitātes izmantošanu šī direktīva nesniedz nekādu pamatojumu, lai:
- a) ierobežotu to, ka darbinieki izmanto informāciju, kas nav komercnoslēpums, kā noteikts 2. panta 1. punktā;
  - b) ierobežotu to, ka darbinieki izmanto pieredzi un prasmes, ko tie godīgā veidā ieguvuši, veicot savus parastos darba pienākumus;
  - c) darbiniekiem to darba līgumos uzliktu jebkādus citus papildu ierobežojumus, kas nav ierobežojumi, kuri uzlikti ar Savienības vai valstu tiesību aktiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "komercnoslēpums" ir informācija, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:
  - a) tā ir slepena tajā nozīmē, ka tā nav (kā veselums vai precīzs tās komponentu izkārtojums un salikums) vispārzināma vai pieejama gatavā veidā personām aprindās, kuras parasti izmanto minēto informācijas veidu;
  - b) tai ir komerciāla vērtība tādēļ, ka tā ir slepena;
  - c) tā attiecīgajos apstākļos ir bijusi pakļauta saprātīgiem slepenības uzturēšanas pasākumiem, ko veic persona, kura likumīgi kontrolē informāciju;
- 2) "komercnoslēpuma turētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kam ir likumīga kontrole pār komercnoslēpumu;
- 3) "pārkāpējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir nelikumīgi ieguvusi, izmantojusi vai izpaudusi kādu komercnoslēpumu;
- 4) "pārkāpuma preces" ir preces, kuru dizains, īpašības, darbība, ražošanas process vai tirgvedība gūst nozīmīgu labumu no nelikumīgi iegūta, izmantota vai izpausta komercnoslēpuma.

II NODAĻA

Komercnoslēpumu iegūšana, izmantošana un izpaušana

3. pants

Komercnoslēpumu likumīga iegūšana, izmantošana un izpaušana

1. Komercnoslēpuma iegūšanu uzskata par likumīgu, ja komercnoslēpums ir iegūts kādā no šādiem veidiem:
  - a) neatkarīgs atklājums vai izveide;
  - b) tāda produkta vai objekta aplūkošana, izpēte, sadale pa sastāvdaļām vai pārbaude, kas ir darīts pieejams sabiedrībai vai kas ir tāda informācijas ieguvēja likumīgā turējumā, kuram nav nekāda juridiski saistoša pienākuma ierobežot komercnoslēpuma iegūšanu;
  - c) darba ņēmēju vai to pārstāvju tiesību uz informāciju un apspriešanos izmantošana saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi;
  - d) jebkāda cita prakse, kas attiecīgajos apstākļos atbilst godīgai komercpraksi.
2. Komercnoslēpumu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu uzskata par likumīgu tiktāl, ciktāl šādu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu paredz vai atļauj Savienības vai valsts tiesību akti.

4. pants

Komercnoslēpumu nelikumīga iegūšana, izmantošana un izpaušana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka komercnoslēpuma turētājiem ir tiesības piemērot šajā direktīvā paredzētos pasākumus, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, lai iegūtu tiesisko aizsardzību pret to komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu vai to novērstu.
2. Komercnoslēpuma iegūšana bez komercnoslēpuma turētāja atļaujas ir uzskatāma par nelikumīgu, ja tas ir noticis šādu iemeslu rezultātā:
  - a) neatļauta piekļuve tādiem dokumentiem, objektiem, materiāliem, vielām vai elektroniskajām datnēm, to piesavināšanās vai kopēšana, kuri ir komercnoslēpuma turētāja likumīgā kontrolē, kas ietver komercnoslēpumu vai no kuriem to var izsecināt;
  - b) jebkāda cita rīcība, kas attiecīgajos apstākļos ir uzskatāma par pretrunā esošu godīgai komercpraksi;
3. Komercnoslēpuma izmantošanu vai izpaušanu uzskata par nelikumīgu, ja bez komercnoslēpuma turētāja atļaujas to ir veikusi persona, par kuru konstatēts, ka tā atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:
  - a) minētā persona ir nelikumīgi ieguvusi komercnoslēpumu;
  - b) minētā persona ir pārkāpusi konfidencialitātes līgumu vai jebkuru citu pienākumu neizpaust komercnoslēpumu;
  - c) minētā persona ir pārkāpusi līgumisku pienākumu vai jebkuru citu pienākumu ierobežot komercnoslēpuma izmantošanu.
4. Komercnoslēpuma iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu arī uzskata par nelikumīgu, ja persona šādas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas laikā zināja vai attiecīgajos apstākļos tai būtu vajadzējis zināt, ka komercnoslēpums ir ticis tieši vai netieši iegūts no citas personas, kas komercnoslēpumu izmantoja vai izpaua nelikumīgi 3. punkta nozīmē.

5. Pārkāpuma preču ražošana, piedāvāšana vai laišana tirgū vai pārkāpuma preču importēšana, eksportēšana vai glabāšana minētajiem nolūkiem arī tiek uzskatīta par komercnoslēpuma nelikumīgu izmantošanu, ja persona, kas veic šādas darbības, zināja vai attiecīgajos apstākļos tai būtu vajadzējis zināt, ka komercnoslēpums tika izmantots nelikumīgi 3. punkta nozīmē.

5. pants

Izņēmumi

Dalībvalstis nodrošina, ka prasība saistībā ar šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem, procedūrām un aizsardzības līdzekļiem tiek noraidīta, ja komercnoslēpuma iespējamā iegūšana, izmantošana vai izpaušana tika veikta jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) lai izmantotu tiesības uz vārda un informācijas brīvību, kā izklāstīts Hartā, ietverot plašsaziņas līdzekļu brīvības un pluralisma ievērošanu;
- b) lai atklātu pārkāpumu, ļaunprātīgu rīcību vai nelikumīgu darbību, ar noteikumu, ka atbildētājs rīkojies nolūkā aizsargāt vispārējās sabiedrības intereses;
- c) komercnoslēpumu izpaušuši darba ņēmēji saviem pārstāvjiem, minētajiem pārstāvjiem likumīgi pildot savas funkcijas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka šāda izpaušana bija nepieciešama saistībā ar minēto funkciju pildīšanu;
- d) nolūkā aizsargāt likumīgas intereses, kas atzītas Savienības vai valsts tiesību aktos.

III NODAĻA

Pasākumi, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

6. pants

Vispārīgs pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina pasākumus, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu civiltiesisko aizsardzību pret komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu.

2. Pasākumi, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas minēti 1. punktā:

- a) ir taisnīgi un vienlīdzīgi;
- b) nav nevajadzīgi sarežģīti vai dārgi vai neietver nesamērīgus termiņus vai nepamatotus kavējumus; un
- c) ir iedarbīgi un atturoši.

7. pants

Proporcionalitāte un tiesas procesa ļaunprātīga izmantošana

1. Šajā direktīvā paredzētos pasākumus, procedūras un tiesiskās aizsardzības līdzekļus piemēro tādā veidā, kas ir:

- a) samērīgs;
- b) novērš šķēršļu veidošanos likumīgai tirdzniecībai iekšējā tirgū; un
- c) nodrošina aizsardzības pasākumus pret to ļaunprātīgu izmantošanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc atbildētāja lūguma var piemērot atbilstīgus pasākumus, kā paredzēts valsts tiesību aktos, ja prasība par komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu ir acīmredzami nepamatota un ir konstatēts, ka prasības iesniedzējs tiesvedību ir uzsācis ļaunprātīgi vai negodprātīgi. Šādi pasākumi pēc vajadzības var ietvert kaitējuma atlīdzību atbildētājam, sankciju piemērošanu prasības iesniedzējam vai rīkojumu par to, lai tiktu izplatīta informācija par nolēmumu, kā minēts 15. pantā.

Dalībvalstis var paredzēt, ka pirmajā daļā minētos pasākumus izskata atsevišķā tiesvedībā.

8. pants

Noilguma periods

1. Dalībvalstis saskaņā ar šo pantu paredz noteikumus, kas piemērojami noilguma termiņiem attiecībā uz materiāltiesiskām prasībām un prasībām par šajā direktīvā paredzēto pasākumu, procedūru un tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu.

Pirmajā daļā minētajos noteikumos nosaka, kad sāk skaitīt noilguma termiņu, kāds ir noilguma termiņa ilgums un kādos apstākļos noilguma termiņš tiek pārtraukts vai apturēts.

2. Noilguma termiņa ilgums nepārsniedz sešus gadus.

9. pants

Komercnoslēpumu konfidencialitātes ievērošana tiesvedības gaitā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pusēm, to advokātiem vai citiem pārstāvjiem, tiesas ierēdņiem, lieciniekiem, ekspertiem un jebkurai citai personai, kas piedalās tiesvedībā, kura saistīta ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, vai kam ir piekļuve dokumentiem, kuri veido daļu no minētās tiesvedības, nav atļauts izmantot vai izpaust nevienu komercnoslēpumu vai iespējamo komercnoslēpumu, ko kompetentās tiesu iestādes, atbildot uz ieinteresētās puses pienācīgi pamatotu prasību, ir identificējušas kā konfidencialu un ko tie ir uzzinājuši šādas piedalīšanās vai piekļuves rezultātā. Dalībvalstis var arī ļaut kompetentajām tiesu iestādēm veikt šādus pasākumus pēc savas iniciatīvas.

Pirmajā daļā minētais pienākums pēc tiesas procesa beigām paliek spēkā. Tomēr šāds pienākums zaudē spēku jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) ja ar galīgu nolēmumu tiek konstatēts, ka iespējamais komercnoslēpums neatbilst 2. panta 1. punktā izklāstītajām prasībām; vai
- b) ja laika gaitā attiecīgā informācija kļūst vispārīgi zināma vai viegli pieejama personām aprindās, kurās parasti rīkojas ar šāda veida informāciju.

2. Dalībvalstis arī nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc puses pienācīgi pamatotas prasības saņemšanas var veikt konkrētus pasākumus, kas vajadzīgi, lai saglabātu jebkura komercnoslēpuma vai iespējamā komercnoslēpuma konfidencialitāti, kas izmantots vai minēts tiesvedības gaitā attiecībā uz komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu. Dalībvalstis var arī ļaut kompetentajām tiesu iestādēm veikt šādus pasākumus pēc savas iniciatīvas.

Pirmajā daļā minētie pasākumi ietver vismaz iespēju:

- a) ierobežot piekļuvi jebkura komercnoslēpuma vai iespējama komercnoslēpuma saturošam dokumentam, ko iesniegušas puses vai trešās personas, pilnīgu vai daļēju piekļuvi sniedzot ierobežotam personu skaitam;

- b) ierobežot piekļuvi tiesas sēdēm, kurās var izpaust komercnoslēpumus vai iespējamus komercnoslēpumus, un attiecīgi minēto tiesas sēžu ierakstiem vai protokoliem, piekļuvi sniedzot ierobežotam personu skaitam;
- c) jebkurai personai, kas neietilpst a) un b) apakšpunktā minēto personu skaitā, darīt pieejamu jebkura tiesas nolēmuma nekonfidenciālu redakciju, kurā komercnoslēpumu saturošie elementi ir svītroti vai rediģēti.

Otrās daļas a) un b) apakšpunktā minētais personu skaits nepārsniedz to, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērotas tiesvedības pušu tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tas ietver vismaz vienu fizisku personu no katras puses un minēto tiesvedības pušu attiecīgos advokātus vai citus pārstāvjus.

3. Lemjot par 2. punktā minētajiem pasākumiem un novērtējot to proporcionalitāti, kompetentās tiesu iestādes ņem vērā nepieciešamību nodrošināt tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu, pušu un attiecīgā gadījumā – trešo personu likumīgās intereses un jebkādu iespējamo kaitējumu kādai no pusēm un attiecīgā gadījumā – trešām personām, ko rada šādu pasākumu apstiprināšana vai noraidīšana.

4. Ikvienu personas datu apstrādi, ievērojot 1., 2. vai 3. punktu, veic saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

2. iedaļa

Pagaidu un piesardzības pasākumi

10. pants

Pagaidu un piesardzības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes pēc komercnoslēpuma turētāja lūguma var uzdot veikt jebkuru no šādiem pagaidu un piesardzības pasākumiem pret iespējamo pārkāpēju:

- a) uz pagaidu laiku pārtraukt vai attiecīgā gadījumā aizliegt izmantot vai izpaust komercnoslēpumu;
- b) aizliegt ražot, piedāvāt, laist tirgū vai izmantot pārkāpuma preces vai importēt, eksportēt vai glabāt pārkāpuma preces minētajiem nolūkiem;
- c) konfiscēt vai nogādāt iespējamās pārkāpuma preces, tostarp importētās preces, lai novērstu to ieviešanu vai apgrozību tirgū.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesu iestādes – kā alternatīvu variantu 1. punktā minētajiem pasākumiem – var atļaut turpināt komercnoslēpuma iespējamu nelikumīgu izmantošanu, ja ir iesniegtas garantijas, lai nodrošinātu kompensāciju komercnoslēpuma turētājam. Nav atļauta komercnoslēpuma izpaušana pret garantiju sniegšanu

11. pants

Piemērošanas nosacījumi un aizsardzības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām tiesu iestādēm attiecībā uz 10. pantā minētajiem pasākumiem ir pilnvaras pieprasīt prasības iesniedzējam sniegt pierādījumu, ko var pamatot uzskatīt par pieejamu, lai tās ar pietiekamu noteiktības pakāpi pārliecinātos, ka:

- a) komercnoslēpums pastāv;

- b) prasības iesniedzējs ir komercnoslēpuma turētājs; un
- c) komercnoslēpums ir iegūts nelikumīgi, tiek nelikumīgi izmantots vai izpausts vai komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana ir nenovēršama.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, lemjot par prasības apmierināšanu vai noraidīšanu un izvērtējot tā samērīgumu, kompetentajām tiesu iestādēm ir pienākums ņemt vērā attiecīgās lietas konkrētos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā iekļaujot:

- a) komercnoslēpuma vērtību vai citas specifiskas komercnoslēpuma iezīmes;
- b) pasākumus, kas veikti, lai komercnoslēpumu aizsargātu;
- c) atbildētāja rīcību komercnoslēpuma iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā;
- d) komercnoslēpuma nelikumīgas izmantošanas vai izpaušanas ietekmi;
- e) pušu likumīgās intereses un ietekmi, ko pasākumu apstiprināšana vai noraidīšana varētu radīt pusēm;
- f) trešo personu likumīgās intereses;
- g) sabiedrības intereses; un
- h) pamattiesību aizsardzību.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 10. pantā minētie pasākumi tiek atcelti vai citādi pārstāj darboties pēc atbildētāja lūguma, ja:

- a) prasības iesniedzējs neuzsāk tiesvedību, kā rezultātā kompetentā tiesu iestāde pieņem nolēmumu par lietas būtību samērīgā laikposmā, ko nosaka tiesu iestāde, kura uzdod veikt pasākumus, ja dalībvalsts tiesību akti to ļauj vai ja šāds laikposms netiek noteikts – termiņā, kas nepārsniedz 20 darbdienu vai 31 kalendāro dienu, atkarībā no tā, kas ir ilgāk; vai
- b) attiecīgā informācija vairs neatbilst 2. panta 1. punkta prasībām tādu iemeslu dēļ, kurus nevar saistīt ar atbildētāju.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes var veikt 10. pantā minētos pasākumus, ja prasības iesniedzējs ir iesniedzis pietiekamu nodrošinājumu vai līdzvērtīgu garantiju, kas paredzēts, lai nodrošinātu kompensāciju par jebkuru nodarīto kaitējumu atbildētājam un attiecīgā gadījumā – jebkurai citai personai, kuru ietekmējuši šie pasākumi.

5. Ja 10. pantā minētos pasākumus atceļ, pamatojoties uz šā panta 3. punkta a) apakšpunktu, ja tie zaudē spēku prasības iesniedzēja darbības vai bezdarbības dēļ vai ja pēc tam tiek konstatēts, ka nav notikusi komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana vai nav bijis šādas rīcības risks, kompetentajām tiesu iestādēm ir pilnvaras uzdot prasības iesniedzējam pēc atbildētāja vai trešās personas, kam nodarīts kaitējums, lūguma nodrošināt atbildētājam vai minētajai trešai personai pienācīgu kompensāciju par jebkuru kaitējumu, ko radījuši minētie pasākumi.

Dalībvalstis var paredzēt, ka pirmajā daļā minēto lūgumu nodrošināt kompensāciju izskata atsevišķā tiesvedībā.

3. iedaļa

Pasākumi, kas izriet no nolēmuma par lietas būtību

12. pants

Rīkojumi un labojoši pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja tiesas nolēmumā, kas pieņemts, pamatojoties uz lietas būtību, ir konstatēts, ka ir notikusi komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana, kompetentās tiesu iestādes pēc prasības iesniedzēja lūguma var uzdot pret pārkāpēju veikt vienu vai vairāk šādus pasākumus:

- a) pārtraukt vai attiecīgā gadījumā aizliegt izmantot vai izpaust komercnoslēpumu;
- b) aizliegt ražot, piedāvāt, laist tirgū vai izmantot pārkāpuma preces vai importēt, eksportēt vai glabāt pārkāpuma preces minētajiem nolūkiem;
- c) pieņemt atbilstīgus labojošus pasākumus attiecībā uz pārkāpuma precēm;
- d) pilnībā vai daļēji iznīcināt tādus dokumentus, objektus, materiālus, vielas vai elektroniskās datnes, kas satur vai ir komercnoslēpums, vai attiecīgā gadījumā nogādāt visus dokumentus, objektus, materiālus, vielas vai elektroniskās datnes vai to daļas prasības iesniedzējam.

2. Panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie labojošie pasākumi ietver:

- a) pārkāpuma preču galīgu izņemšanu no tirgus;
- b) pārkāpuma preču pārkāpuma iezīmju novēršanu;
- c) pārkāpuma preču iznīcināšanu vai attiecīgā gadījumā to izņemšanu no tirgus ar noteikumu, ka izņemšana neapdraud konkrētā komercnoslēpuma aizsardzību.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka, uzdodot izņemt pārkāpuma preces no tirgus, to kompetentās tiesu iestādes pēc komercnoslēpuma turētāja lūguma var uzdot, lai preces tiktu nogādātas komercnoslēpuma turētājam vai labdarības organizācijām.

4. Kompetentās tiesu iestādes dod rīkojumu 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētos pasākumus veikt uz pārkāpēja rēķina, ja vien nav īpašu iemeslu to nedarīt. Minētie pasākumi neskar zaudējumu atlīdzību, kas pienākas komercnoslēpuma turētājam komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas rezultātā.

13. pants

Piemērošanas nosacījumi, aizsardzības pasākumi un alternatīvi pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, izskatot pieprasījumu pieņemt 12. pantā paredzētos rīkojumus un labojošos pasākumus un izvērtējot to samērīgumu, kompetentajām tiesu iestādēm ir pienākums ņemt vērā attiecīgās lietas konkrētos apstākļus, attiecīgā gadījumā iekļaujot:

- a) komercnoslēpuma vērtību vai citas specifiskas komercnoslēpuma iezīmes;
- b) pasākumus, kas veikti, lai komercnoslēpumu aizsargātu;

- c) pārkāpēja rīcību komercnoslēpuma iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā;
- d) komercnoslēpuma nelikumīgas izmantošanas vai izpaušanas ietekmi;
- e) pušu likumīgās intereses un ietekmi, ko pasākumu apstiprināšana vai noraidīšana varētu radīt pusēm;
- f) trešo personu likumīgās intereses;
- g) sabiedrības intereses; un
- h) pamattiesību aizsardzību.

Ja kompetentās tiesu iestādes ierobežo 12. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto pasākumu ilgumu, tas ir pietiekams, lai novērstu jebkuru komerciālu vai ekonomisku priekšrocību, ko pārkāpējs būtu varējis iegūt komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas rezultātā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc atbildētāja lūguma 12. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie pasākumi tiek atcelti vai zaudē spēku, ja attiecīgā informācija vairs neatbilst 2. panta 1. punktā minētajām prasībām tādu iemeslu dēļ, kurus tieši vai netieši nevar saistīt ar atbildētāju.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tādas personas lūguma, uz ko attiecas 12. pantā paredzētie pasākumi, kompetentā tiesu iestāde var uzdot maksāt naudas kompensāciju cietušajai pusei tā vietā, lai piemērotu minētos pasākumus, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) izmantošanas vai izpaušanas laikā attiecīgā persona nedz zināja, nedz arī attiecīgajos apstākļos tai būtu vajadzējis zināt, ka komercnoslēpums tika iegūts no citas personas, kas komercnoslēpumu izmantoja vai izpaua nelikumīgi;
- b) attiecīgo pasākumu izpilde radītu minētajai personai nesamērīgu kaitējumu; un
- c) naudas kompensācija cietušajai pusei šķiet pietiekami apmierinoša.

Ja 12. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto pasākumu vietā tiek uzdots izmaksāt naudas kompensāciju, tā nepārsniedz atlīdzības vai maksu summu, kas būtu jāmaksā, ja attiecīgā persona būtu lūgusi atļauju izmantot konkrēto komercnoslēpumu uz laikposmu, kurā komercnoslēpuma izmantošana būtu bijusi aizliegta.

14. pants

Kaitējuma atlīdzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes, ņemot vērā cietušās puses prasību, pārkāpējam, kas zināja vai kam būtu vajadzējis zināt, ka tas iesaistās komercnoslēpuma nelikumīgā iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā, uzdod maksāt kaitējuma atlīdzību komercnoslēpuma turētājam atbilstīgi nodarītā kaitējuma faktiskajam apjomam, kas izriet no komercnoslēpuma nelikumīgas iegūšanas, izmantošanas vai izpaušanas.

Dalībvalstis var ierobežot darbinieku atbildību pret to darba devējiem par kaitējuma atlīdzību saistībā ar darba devēja komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ja viņi rīkojās bez nodoma.

2. Nosakot 1. punktā minēto kaitējuma atlīdzību, ievērojot 1. punktu, kompetentās tiesu iestādes ņem vērā visus attiecīgos faktorus, piemēram, negatīvas ekonomiskas sekas, tostarp zaudēto peļņu, kas radusies cietušajai pusei, jebkuru negodīgu peļņu, ko guvis pārkāpējs, un attiecīgos gadījumos – elementus, kas nav ekonomiski faktori, piemēram, morālo kaitējumu, ko komercnoslēpuma turētājam radījusi komercnoslēpuma nelikumīga iegūšana, izmantošana vai izpaušana.

Kompetentās tiesu iestādes attiecīgos gadījumos var alternatīvi noteikt kaitējuma atlīdzību kā fiksētu summu, pamatojoties uz vismaz tādiem elementiem kā atlīdzība vai maksu summa, kas būtu jāmaksā, ja pārkāpējs būtu lūdzis atļauju izmantot attiecīgo komercnoslēpumu.

*15. pants***Tiesas nolēmumu publicēšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesvedībā, kas sāka saistībā ar komercnoslēpuma nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, kompetentās tiesu iestādes pēc prasības iesniedzēja lūguma un uz pārkāpēja rēķina var uzdot veikt attiecīgus pasākumus, lai izplatītu informāciju par nolēmumu, tostarp to pilnībā vai daļēji publicēt.
2. Attiecībā uz jebkuru šā panta 1. punktā minēto pasākumu nodrošina komercnoslēpumu konfidencialitāti, kā paredzēts 9. pantā.
3. Lemjot, vai uzdot veikt 1. punktā minēto pasākumu, un izvērtējot tā samērīgumu, kompetentās tiesu iestādes vajadzības gadījumā ņem vērā komercnoslēpuma vērtību, pārkāpēja rīcību komercnoslēpuma iegūšanā, izmantošanā vai izpaušanā, komercnoslēpuma nelikumīgas izmantošanas vai izpaušanas ietekmi un iespējamību, ka pārkāpējs turpmāk nelikumīgi izmantos vai izpaudīs komercnoslēpumu.

Kompetentās tiesu iestādes ņem arī vērā to, vai informācija par pārkāpēju ļautu identificēt fizisku personu un, ja ļautu, vai minētās informācijas publicēšana būtu pamatota, jo īpaši, ņemot vērā iespējamo kaitējumu, ko šāds pasākums var radīt pārkāpēja privātumam un reputācijai.

IV NODAĻA

Sankcijas, ziņošana un nobeiguma noteikumi*16. pants***Sankcijas par šīs direktīvas neizpildi**

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes var noteikt sankcijas jebkurai personai, kas neizpilda vai atsakās izpildīt jebkuru pasākumu, kurš pieņemts, ievērojot 9., 10. un 12. pantu.

Paredzētās sankcijas ietver iespēju noteikt regulārus soda maksājumus gadījumā, ja nav izpildīts pasākums, kas pieņemts, ievērojot 10. un 12. pantu.

Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

*17. pants***Informācijas apmaiņa un korespondenti**

Lai veicinātu sadarbību, tostarp informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un Komisiju, katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākus valsts korespondentus visiem jautājumiem, kas attiecas uz šajā direktīvā paredzēto pasākumu īstenošanu. Tā paziņo informāciju par valsts korespondentu vai korespondentiem pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

*18. pants***Ziņojumi**

1. Līdz 2021. gada 9. jūnijam Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs saistībā ar Eiropas Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novēršanas centra darbībām sagatavo sākotnējo ziņojumu par tiesvedības tendencēm attiecībā uz komercnoslēpumu nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu, ievērojot šīs direktīvas piemērošanu.
2. Līdz 2022. gada 9. jūnijam Komisija izstrādā starpposma ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei. Minētajā ziņojumā pienācīgi ņem vērā 1. punktā minēto ziņojumu.

Starpposma ziņojumā jo īpaši izvērtē šīs direktīvas piemērošanas iespējamo ietekmi uz pētniecību un inovāciju, darbinieku mobilitāti un uz tiesību uz vārda un informācijas brīvību izmantošanu.

3. Līdz 2026. gada 9. jūnijam Komisija veic novērtējumu par šīs direktīvas ietekmi un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

19. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ievieš normatīvos un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai līdz 2018. gada 9. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties paziņo Komisijai minēto pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2016. gada 8. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A.G. KOENDERS

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2016/944

(2016. gada 6. jūnijs)

par Sadarbības nolīguma noslēgšanu civilās globālās navigācijas pavadoņu sistēmas (GNSS) jomā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Padomes Lēmumu 2006/700/EK ⁽²⁾ Sadarbības nolīgums civilās globālās navigācijas pavadoņu sistēmas (GNSS) jomā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses ⁽³⁾ ("nolīgums"), tika parakstīts 2006. gada 9. septembrī, ņemot vērā tā noslēgšanu vēlāk.
- (2) Nolīguma mērķis ir sekmēt, veicināt un stiprināt pušu sadarbību civilās globālās satelītu navigācijas jomā.
- (3) Savienības nostāja komitejā, kas izveidota saskaņā ar nolīguma 14. pantu ("komiteja"), ir jāpieņem Padomei, balstoties uz Komisijas priekšlikumu, ciktāl komiteja ir tiesīga pieņemt aktus ar juridiskām sekām vai lēmumus, ar kuriem aptur nolīguma piemērošanu.
- (4) Turklāt attiecībā uz tādiem komitejā risināmiem jautājumiem, kuriem nav juridisku seku, Komisijai Savienības nostāja būtu jāsaskaņo ar dalībvalstīm.
- (5) Nolīgums būtu jāapstiprina Eiropas Savienības vārdā,

⁽¹⁾ Piekrišana sniegta 2016. gada 10. maijā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2006/700/EK (2006. gada 1. septembris), lai Eiropas Kopienas vārdā parakstītu Sadarbības nolīgumu civilās globālās navigācijas pavadoņu sistēmas (GNSS) jomā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (OV L 288, 19.10.2006., 30. lpp.).

⁽³⁾ Sadarbības nolīgums civilās globālās navigācijas pavadoņu sistēmas (GNSS) jomā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (OV L 288, 19.10.2006., 31. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Eiropas Savienības vārdā apstiprina Sadarbības nolīgumu civilās globālās navigācijas pavadoņu sistēmas (GNSS) jomā starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses ⁽¹⁾.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs norīko personu, kura ir tiesīga Eiropas Savienības vārdā sniegt nolīguma 18. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu, lai paustu Eiropas Savienības piekrišanu uzņemties nolīguma saistības ⁽²⁾, un sniedz šādu paziņojumu:

“Tā kā 2009. gada 1. decembrī stājās spēkā Lisabonas līgums, Eiropas Savienība ir aizstājusi Eiropas Kopienu un ir tās pēctece, un tā no minētās dienas īsteno visas Eiropas Kopienas tiesības un uzņemas visus tās pienākumus. Tādēļ nolīguma tekstā esošās atsauces uz “Eiropas Kopienu” jālasa kā atsauces uz “Eiropas Savienību”.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2016. gada 6. jūnijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
H.G.J. KAMP*

⁽¹⁾ Teksts ir publicēts OV L 288, 19.10.2006., 31. lpp., kopā ar lēmumu par parakstīšanu.

⁽²⁾ Nolīguma spēkā stāšanās datumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēs Padomes Ģenerālsekretariāts.

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/945

(2016. gada 14. jūnijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 14. jūnijā

Komisijas
un tās priekšsēdētājs vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OVL 347, 20.12.2013., 671. lpp.

⁽²⁾ OVL 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	MA	132,8
	TR	69,0
	ZZ	100,9
0709 93 10	TR	148,7
	ZZ	148,7
0805 50 10	AR	160,2
	MA	179,9
	TR	157,0
	ZA	176,3
0808 10 80	ZZ	168,4
	AR	122,6
	BR	108,7
	CL	138,7
	CN	102,3
	NZ	150,1
	US	185,9
0809 10 00	ZA	115,7
	ZZ	132,0
	TR	259,2
0809 29 00	ZZ	259,2
	TR	472,5
0809 30 10, 0809 30 90	US	888,6
	ZZ	680,6
	TR	107,9
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas 2012. gada 27. novembra Regulā (ES) Nr. 1106/2012, ar ko attiecībā uz valstu un teritoriju nomenklatūras atjaunināšanu īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (OV L 328, 28.11.2012., 7. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2016/946

(2016. gada 9. jūnijs),

ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Zviedrijas labā saskaņā ar Lēmuma (ES) 2015/1523 9. pantu un Lēmuma (ES) 2015/1601 9. pantu, ar kuriem nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. panta 3. punktu, ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā.
- (2) Saskaņā ar LESD 80. pantu Savienības politikas nostādnes robežpārbaužu, patvēruma un imigrācijas jomā un to īstenošana ir jāreglamentē solidaritātes principam un atbildības taisnīga sadalījuma principam starp dalībvalstīm, un Savienības aktos, kas pieņemti šajā jomā, jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai šis princips stātos spēkā.
- (3) Pamatojoties uz LESD 78. panta 3. punktu, Padome pieņēma divus lēmumus, ar kuriem nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā. Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2015/1523 ⁽²⁾ 40 000 starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju ir jāpārceļ no Itālijas un no Grieķijas uz citām dalībvalstīm. Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601 ⁽³⁾ 120 000 starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju ir jāpārceļ no Itālijas un no Grieķijas uz citām dalībvalstīm.
- (4) Lēmuma (ES) 2015/1523 9. pantā un Lēmuma (ES) 2015/1601 9. pantā ir paredzēts, ka, kādā dalībvalstī rodoties ārkārtas situācijai, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā, ievērojot LESD 78. panta 3. punktu. Šādi pasākumi attiecīgā gadījumā var ietvert to, ka tiek apturēta minētās dalībvalsts dalība pārcelšanā, kā paredzēts šajos lēmumos, kā arī iespējamus kompensējošus pasākumus Itālijai un Grieķijai.
- (5) Zviedrija krasas migrācijas plūsmu svārstību rezultātā saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums tās teritorijā. Zviedrija 2015. gada 8. decembrī oficiāli pieprasīja, lai tiktu atcelti tās pienākumi saskaņā ar Lēmumiem (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601.

⁽¹⁾ 2016. gada 26. maija atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV L 239, 15.9.2015., 146. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1601 (2015. gada 22. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV L 248, 24.9.2015., 80. lpp.).

- (6) Ievērojama robežu neatļautas šķērsošanas gadījumu skaita Savienībā un sekundāras kustības visā Savienībā rezultātā ir strauji pieaudzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits Zviedrijā no personām, kas Savienībā ir ieradušās galvenokārt caur Itāliju un Grieķiju.
- (7) Eurostat rīcībā esošie dati liecina par straujo starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju skaita pieaugumu Zviedrijā. Laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 31. oktobrim starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju skaits salīdzinājumā ar laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz 31. oktobrim pieauga vairāk nekā par 60 % – no 68 245 pieteikumu iesniedzējiem līdz 112 040.
- (8) Nesen vienā mēnesī konstatētais starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju skaits sasniedza vēl augstāku līmeni: laikposmā no augusta (11 735) līdz septembrim (24 261) tas divkārtējās un 2015. gada oktobrī sasniedza 39 055 (kopš septembra palielinājums par 61 %).
- (9) Zviedrijā 2015. gadā bija vislielākais starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju skaits uz vienu iedzīvotāju visā Savienībā (11 503 pieteikumu iesniedzēji uz vienu miljonu iedzīvotāju).
- (10) Zviedrijā situācija ir sarežģīta arī tāpēc, ka nesen ievērojami ir pieaudzis nepavadītu nepilngadīgo skaits, katrs ceturtais pieteikuma iesniedzējs apgalvo, ka ir nepavadīts nepilngadīgais.
- (11) Pašreizējā situācija Zviedrijas patvēruma un migrācijas sistēmai ir radījusi ļoti lielu slodzi, kas nopietni ietekmē situāciju uz vietas attiecībā uz uzņemšanas nosacījumiem un patvēruma un migrācijas sistēmas spēju izskatīt pieteikumus. Lai palīdzētu mazināt ievērojamo spiedienu, ar ko Zviedrija saskaras, Zviedrijas kā pārcelšanas dalībvalsts pienākumi saskaņā ar Lēmumiem (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601 būtu jāaptur uz vienu gadu.
- (12) Zviedrijas pienākumu apturēšana attiecīgā gadījumā būtu jāpapildina ar operatīviem atbalsta pasākumiem, kurus koordinē Eiropas Patvēruma atbalsta birojs ("EASO") un citas attiecīgās aģentūras.
- (13) Zviedrijai būtu jāiesniedz Padomei un Komisijai plāns, nosakot pasākumus, ko tā veiks, lai nodrošinātu savas patvēruma un migrācijas sistēmas efektīvu darbu un atsāktu savu pienākumu izpildi saskaņā ar Lēmumiem (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601, kad pienākumu apturēšana vairs nebūs spēkā.
- (14) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (15) Ar šo lēmumu tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (16) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tām nav saistošs un nav jāpieņem.
- (17) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.
- (18) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo lēmumu Zviedrijas labā tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā, lai atbalstītu to centienos labāk pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajā dalībvalstī.

2. pants

Pienākumu atcelšana saskaņā ar Lēmumiem (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601

Zviedrijas kā pārcelšanas mērķa dalībvalsts pienākumus saskaņā ar Lēmumu (ES) 2015/1523 un Lēmumu (ES) 2015/1601 aptur līdz 2017. gada 16. jūnijam.

3. pants

Operatīvais atbalsts Zviedrijai

Lai dotu Zviedrijai iespēju labāk pārvarēt ārkārtējo spiedienu tās patvēruma un migrācijas sistēmai, attiecīgā gadījumā Zviedrijai sniedz operatīvu atbalstu, izmantojot atbilstīgas darbības, ko koordinē EASO un citas attiecīgās aģentūras.

4. pants

Papildu pasākumi, kas jāveic Zviedrijai

Līdz 2016. gada 16. jūlijam Zviedrija iesniedz Padomei un Komisijai plānu, nosakot pasākumus, ko tā veiks, lai nodrošinātu savas patvēruma un migrācijas sistēmas efektīvu darbu un atsāktu savu pienākumu izpildi saskaņā ar Lēmumiem (ES) 2015/1523 un (ES) 2015/1601, kad 2. pantā minētā atcelšana vairs nebūs spēkā.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2016. gada 9. jūnijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G.A. VAN DER STEUR

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2016/947**(2016. gada 14. jūnijs),****ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā *
(EULEX KOSOVO)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 28. pantu, 42. panta 4. punktu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2008. gada 4. februārī pieņēma Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP ⁽¹⁾.
- (2) Padome 2014. gada 12. jūnijā pieņēma Lēmumu 2014/349/KĀDP ⁽²⁾, ar ko grozīja Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP un pagarināja to līdz 2016. gada 14. jūnijam.
- (3) Padome 2015. gada 11. jūnijā pieņēma Lēmumu 2015/901/KĀDP ⁽³⁾, ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP, paredzot finanšu atsaucis summu laikposmam no 2015. gada 15. jūnija līdz 2016. gada 14. jūnijam.
- (4) Vienotā rīcība 2008/124/KĀDP būtu jāgroza, lai EULEX Kosovo pilnvaras pagarinātu līdz 2018. gada 14. jūnijam un noteiktu jaunu finanšu atsaucis summu izdevumu segšanai laikposmā no 2016. gada 15. jūnija līdz 2017. gada 14. jūnijam.
- (5) Nekas šajā lēmumā nebūtu jāsaprot kā tāds, kas skar tiesnešu un prokuroru neatkarību un autonomiju.
- (6) Ņemot vērā EULEX Kosovo darbību īpašās iezīmes, lai atbalstītu dalībvalstī pārceltu tiesvedību, ir piemēroti šajā lēmumā noteikt summu dalībvalstī pārceltas tiesvedības atbalsta segšanai un paredzēt, ka līdzekļi minētās budžeta daļas īstenošanai tiek gūti no dotācijas.
- (7) EULEX KOSOVO darbība notiks apstākļos, kas var pasliktināties un varētu kavēt Līguma 21. pantā izklāstīto Savienības ārējās darbības mērķu sasniegšanu.
- (8) Tādēļ Vienotā rīcība 2008/124/KĀDP būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP groza šādi:

- 1) vienotās rīcības 16. pantu groza šādi:
  - a) panta 1. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

“Finanšu atsaucis summa, kas paredzēta EULEX KOSOVO izdevumu segšanai no 2016. gada 15. jūnija līdz 2017. gada 14. jūnijam, ir EUR 63 600 000.

* Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DPR 1244 (1999) un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju.

⁽¹⁾ Padomes Vienotā rīcība 2008/124/KĀDP (2008. gada 4. februāris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, EULEX Kosovo (OV L 42, 16.2.2008., 92. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2014/349/KĀDP (2014. gada 12. jūnijs), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, EULEX KOSOVO (OV L 174, 13.6.2014., 42. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2015/901 (2015. gada 11. jūnijs), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, EULEX KOSOVO (OV L 147, 12.6.2015., 21. lpp.).

No devītajā daļā minētās summas ar EUR 34 500 000 tiek segti *EULEX KOSOVO* izdevumi tās pilnvaru Kosovā īstenošanai no 2016. gada 15. jūnija līdz 2016. gada 14. decembrim un ar EUR 29 100 000 tiek segts atbalsts dalībvalstī pārceltai tiesvedībai no 2016. gada 15. jūnija līdz 2017. gada 14. jūnijam. Ar pēdējo minēto summu arī ar atpakaļejošu datumu tiek segti izdevumi, ko rada atbalsta sniegšana pārceltai tiesvedībai no 2016. gada 1. aprīļa. Komisija paraksta dotācijas nolīgumu ar sekretāru, kurš darbojas tās kancelejas vārdā, kas atbild par pārceltās tiesvedības administrāciju, attiecībā uz minēto summu. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (*) paredzētie noteikumi par dotācijām attiecas uz šo dotācijas nolīgumu.

Par finanšu atsaucēs summu turpmākajam *EULEX KOSOVO* darbības laikposmam lemj Padome.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. *EULEX KOSOVO* ir atbildīga par misijas budžeta finansiālo izpildi, izņemot 1. punkta desmitajā daļā minēto summu, kas ir saistīta ar atbalstu dalībvalstī pārceltai tiesvedībai. Šajā nolūkā *EULEX KOSOVO* paraksta vienošanos ar Komisiju.”;

2) vienotās rīcības 20. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tā zaudē spēku 2018. gada 14. jūnijā. Padome pēc Augstā pārstāvja priekšlikuma un ņemot vērā papildu finansējuma avotus, kā arī citu partneru ieguldījumu, pieņem vajadzīgos lēmumus, lai nodrošinātu, ka *EULEX KOSOVO* pilnvaras attiecībā uz atbalstu pārceltajai tiesvedībai, kas minēta 3.a pantā, un saistītajiem vajadzīgajiem finanšu līdzekļiem paliek spēkā līdz minētās tiesvedības beigām.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2016. gada 14. jūnijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A.G. KOENDERS

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS LĒMUMS (ES) 2016/948
(2016. gada 1. jūnijs)
par uzņēmumu sektora aktīvu iegādes programmas īstenošanu (ECB/2016/16)

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 2. punkta pirmo ievilkumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 12.1. panta otro daļu saistībā ar 3.1. panta pirmo ievilkumu un 18.1. pantu,

tā kā:

- (1) Eiropas Centrālā banka (ECB) kopā ar dalībvalstu, kuru valūta ir euro, nacionālajām centrālajām bankām var darboties finanšu tirgos, tostarp tieši pērkot un pārdodot tirgojamus instrumentus.
- (2) 2014. gada 15. oktobrī tika pieņemts Lēmums ECB/2014/40 ⁽¹⁾, ar kuru izveidoja nodrošināto obligāciju iegādes trešo programmu. 2014. gada 19. novembrī tika pieņemts Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2015/5 (ECB/2014/45) ⁽²⁾, ar kuru izveidoja ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru iegādes programmu. 2015. gada 4. martā tika pieņemts Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2015/774 (ECB/2015/10) ⁽³⁾, ar kuru izveidoja otrreizējo tirgu valsts sektora aktīvu iegādes programmu (turpmāk – “VSIP”) un paplašināja esošās aktīvu iegādes programmas. Kopā ar ilgāka termiņa refinansēšanas mērķoperācijām, kuras veic saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Lēmumu ECB/2014/34 ⁽⁴⁾ un Eiropas centrālās bankas Lēmumu (ES) 2016/810 (ECB/2016/10) ⁽⁵⁾, šo aktīvu iegādes programmu mērķis ir turpināt uzlabot monetārās politikas transmisiju, atbalstīt euro zonas tautsaimniecības kredītesānu, mīkstināt mājsaimniecību un uzņēmumu aizņēmumu nosacījumus un veicināt inflācijas atgriešanos līmenī, kas vidējā termiņā ir zemāks par 2 %, bet tuvu tam un kas atbilst Eiropas Centrālās bankas galvenajam mērķim, proti, uzturēt cenu stabilitāti.
- (3) ECB Padome, īstenojot vienotu monetāro politiku un nolūkā sasniegt cenu stabilitātes mērķi, 2016. gada 10. martā nolēma vēl vairāk paplašināt minētās aktīvu iegādes programmas un sākt uzņēmumu sektora aktīvu iegādes programmu (USAIP). Šis lēmums tika pieņemts, lai turpinātu stiprināt Eurosistēmas aktīvu iegāžu ietekmi uz reālās tautsaimniecības finansēšanas nosacījumiem un lai kopā ar citiem spēkā esošajiem monetārās politikas nestandarta pasākumiem nodrošinātu papildu monetārās politikas stimulus, kā arī veicinātu inflācijas atgriešanos līmenī, kas vidējā termiņā ir zemāks par 2 %, bet tuvu tam.
- (4) USAIP būs daļa no aktīvu iegādes programmas (AIP), kuras ietvaros iegādes turpinās veikt līdz 2017. gada marta beigām vai, ja nepieciešams, ilgāk, jebkurā gadījumā tās veicot līdz brīdim, kad ECB Padome būs pārliecinājusies, ka vērojama noturīga inflācijas līmeņa tuvināšanās tās mērķim vidējā termiņā sasniegt inflāciju zemāku par 2 %, bet tuvu tam.
- (5) USAIP jāiekļauj vairāki drošības mehānismi, lai nodrošinātu, ka plānotās iegādes ir proporcionālas programmas mērķiem. Šiem drošības pasākumiem arī jānodrošina, ka saistītie finanšu riski tiek ņemti vērā USAIP izstrādē un ka tie atspoguļo riska pārvaldības aspektus. Turklāt uz valsts sektora uzņēmumu emitētiem atbilstošiem tirgojamiem parāda instrumentiem jāattiecas ierobežojumiem, kas atbilst ierobežojumiem, kurus piemēro iegādēm VSIP ietvaros.

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums ECB/2014/40 (2014. gada 15. oktobris) par nodrošināto obligāciju iegādes trešo programmu (OV L 335, 22.11.2014., 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2015/5 (2014. gada 19. novembris) par ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru iegādes programmas īstenošanu (ECB/2014/45) (OV L 1, 6.1.2015., 4. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2015/774 (2015. gada 4. marts) par otrreizējo tirgu valsts sektora aktīvu iegādes programmu (ECB/2015/10) (OV L 121, 14.5.2015., 20. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums ECB/2014/34 (2014. gada 29. jūlijs) par pasākumiem attiecībā uz ilgāka termiņa refinansēšanas mērķoperācijām (OV L 258, 29.8.2014., 11. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (ES) 2016/810 (2016. gada 28. aprīlis) par ilgāka termiņa refinansēšanas mērķoperāciju otro kopumu (ECB/2016/10) (OV L 132, 21.5.2016., 107. lpp.).

- (6) USAIP pilnībā jāatbilst Eurosistēmas centrālo banku pienākumiem saskaņā ar Līgumu, t. sk. monetārās finansēšanas aizliegumam, saistībā ar valsts sektora uzņēmumu emitētu atbilstošu tirgojamu parāda instrumentu iegādēm.
- (7) USAIP jāievēro atvērta tirgus ekonomikas un brīvas konkurences princips, pienācīgi ņemot vērā tirgus cenu veidošanos un tirgu darbību.
- (8) Līdzīgi citiem AIP komponentiem, tik ilgi, kamēr tas būs nepieciešams, USAIP ietvaros iegādāto atbilstošu tirgojamu parāda instrumentu pamatsummas maksājumi, pienākot pamatā esošo parāda instrumentu dzēšanas termiņam, tiks ieguldīti atkārtoti, tādējādi stimulējot labvēlīgus likviditātes apstākļus un veicinot atbilstošu monetārās politikas nostāju.
- (9) USAIP ietvaros Eurosistēmas veiktā atbilstošu tirgojamu parāda instrumentu tiešā iegāde jāīsteno decentralizēti un saskaņā ar šo lēmumu, un tā jākoordinē ECB, tādējādi nodrošinot Eurosistēmas monetārās politikas vienotību,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Uzņēmumu obligāciju tiešas iegādes programmas izveide un piemērošanas joma

Ar šo tiek izveidota USAIP. USAIP ietvaros noteiktas Eurosistēmas centrālās bankas var no atbilstošiem darījuma partneriem iegādāties atbilstošas uzņēmumu obligācijas sākotnējos un otrreizējos tirgos, bet 3. panta 1. punktā definētās valsts sektora uzņēmumu obligācijas var iegādāties tikai otrreizējos tirgos, ievērojot noteiktus nosacījumus.

2. pants

Uzņēmumu obligāciju atbilstības kritēriji

Lai uzņēmumu emitēti tirgojami parāda vērtspapīri būtu atbilstoši tiešai iegādei USAIP ietvaros, tie atbilst Eurosistēmas kredītooperācijām noteiktajiem tirgojamu aktīvu atbilstības kritērijiem saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ 4. daļu un šādām papildu prasībām.

1. Tirgojama parāda instrumenta emitents:

- a) ir reģistrēts dalībvalstī, kuras valūta ir euro;
- b) nav kredītiestāde, kas definēta Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 2. panta 14. punktā;
- c) tam nav mātesuzņēmuma, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽²⁾ 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktā un kas ir kredītiestāde, kā tā definēta Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 2. panta 14. punktā
- d) tam nav mātesuzņēmuma, uz kuru attiecas ārpus euro zonas banku uzraudzība;
- e) nav uzraudzītā iestāde, kas definēta Eiropas Centrālās bankas Regulas (ES) Nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽³⁾ 2. panta 20. punktā, vai uzraudzītās grupas dalībnieks, kas definēta Regulas (ES) Nr. 468/2014 (ECB/2014/17) 2. panta 21. punkta b) apakšpunktā, un kas abos gadījumos iekļauts ECB interneta vietnē publicētajā sarakstā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 468/2014 (ECB/2014/17) 49. panta 1. punktu, kā arī nav šādu uzraudzīto iestāžu vai uzraudzīto grupu dalībnieku filiāle, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 16. apakšpunktā;

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (ES) 2015/510 (2014. gada 19. decembris) par Eurosistēmas monetārās politikas regulējuma īstenošanu (ECB/2014/60) (OV L 91, 2.4.2015., 3. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV L 141, 14.5.2014., 1. lpp.).

- f) nav ieguldījumu sabiedrība, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
  - g) nav emitējusi ar aktīviem nodrošinātus vērtspapīrus, kas definēti Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 2. panta 3. punktā;
  - h) nav emitējusi *multi cédula*, kas definēti Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 2. panta 62. punktā;
  - i) nav emitējusi strukturētas nodrošinātās obligācijas, kas definētas Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 2. panta 88. punktā;
  - j) nav aktīvu pārvaldības struktūra, kas radusies aktīvu nodalīšanas instrumenta piemērošanas rezultātā noregulējuma darbības ietvaros saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾ 26. pantu vai nacionālajiem tiesību aktiem, ar kuriem īstenot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES ⁽³⁾ 42. pantu;
  - k) nav nacionālais aktīvu pārvaldības un atsavināšanas fonds, kas izveidots, lai atbalstītu finanšu sektora restrukturizāciju un/vai noregulējumu ⁽⁴⁾; un
  - l) nav emitents, kas ir atbilstošs VSIP.
2. Tirgojamā parāda instrumenta, to iegādājoties attiecīgajai Eurosistēmas centrālajai bankai, minimālais atlikušais termiņš ir 6 mēneši un maksimālais atlikušais termiņš ir 30 gadi un 364 dienas.
3. Atkāpjoties no Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 59. panta 5. punkta tirgojamā parāda instrumenta kredītkvalitātes prasību izvērtēšanā tiks ņemta vērā tikai kredītnovērtējuma informācija, ko sniegusi Eurosistēmas kredītnovērtējuma sistēmā atzīta ārējā kredītnovērtējuma iestāde.
4. Tirgojamais parāda instruments ir denominēts euro.
5. Ir pieļaujama tirgojamu parāda instrumentu iegāde par nominālvērtību ar negatīvu ienesīgumu (vai zemāko iespējamo ienesīgumu) attiecībā pret noguldījumu iespējas procentu likmi.

3. pants

Valsts sektora uzņēmumu obligāciju iegāžu izpildes ierobežojumi

1. Šajā lēmumā "valsts sektora uzņēmumu obligācija" ir uzņēmuma obligācija, kura atbilst 2. panta prasībām un kuru emitējis valsts sektora uzņēmums Padomes regulas (EK) Nr. 3603/93 ⁽⁵⁾ 8. panta izpratnē.
2. Lai ļautu noteikt valsts sektora uzņēmumu obligāciju tirgus cenu, ECB Padomes noteiktā laikā posmā nav atļauts iegādāties jaunas emisijas vai papildinājuma valsts sektora uzņēmumu obligācijas vai valsts sektora uzņēmumu obligācijas, kuras emitējusi tā pati iestāde vai iestādes, kas ietilps emitenta grupā, un kuru termiņi beigas ir vienādas vai nedaudz agrākas vai vēlākas par jaunas emisijas vai papildinājuma valsts sektora uzņēmumu obligāciju termiņu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un grozījumiem Direktīvā 2002/92/EK un Direktīvā 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽⁴⁾ Šādu iestāžu saraksts ir publicēts ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 3603/93 (1993. gada 13. decembris), ar ko precizē definīcijas, lai piemērotu Līguma 104. pantā un 104.b panta 1. punktā minētos aizliegumus (OV L 332, 31.12.1993., 1. lpp.).

4. pants

Iegāžu ierobežojumi

1. Pēc turējumu konsolidēšanas visos Eurosistēmas centrālo banku portfeļos USAIP ietvaros piemēro emisijas proporcijas ierobežojumu katram starptautiskajam vērtspapīru identifikācijas numuram. Emisijas proporcijas ierobežojums katram starptautiskajam vērtspapīru identifikācijas numuram ir 70 % visām uzņēmumu obligācijām, kas nav valsts sektora uzņēmumu obligācijas.

Noteiktos gadījumos var piemērot zemāku emisijas proporcijas ierobežojumu, t. sk. attiecībā uz valsts sektora uzņēmumu obligācijām vai saistībā ar riska pārvaldības jautājumiem. Ar valsts sektora uzņēmumu obligācijām rīkojas veidā, kas atbilst tām piemērotajiem noteikumiem VSIP ietvaros.

2. Eurosistēma atbilstošajām uzņēmumu obligācijām piemēro pienācīgas kredītriska un pienācīgas rūpības procedūras.

3. Eurosistēma nosaka iegāžu papildu ierobežojumus emitentu grupām, pamatojoties uz dalījumu, kas saistīts ar emitenta grupas tirgus kapitalizāciju, lai nodrošinātu iegāžu sadali visiem emitentiem un emitentu grupām.

5. pants

Iegāžu veicējas Eurosistēmas centrālās bankas

Eurosistēmas centrālās bankas, kuras iegādājas uzņēmumu obligācijas USAIP ietvaros, norāda sarakstā, kuru publicē ECB interneta vietnē. Eurosistēma piemēro specializācijas sistēmu USAIP ietvaros iegādāto uzņēmumu obligāciju sadalei, pamatojoties uz emitenta reģistrācijas valsti. ECB Padome atļauj ad hoc novirzes no specializācijas sistēmas, ja pastāv objektīvi apsvērumi, kas traucē sistēmas ieviešanu, vai ja šādas novirzes ir ieteicamas, lai sasniegtu USAIP vispārējos monetārās politikas mērķus. Katra noteiktā Eurosistēmas centrālā banka iegādājas tikai atbilstošas uzņēmumu obligācijas, ko emitējuši emitenti, kuri reģistrēti noteiktās euro zonas dalībvalstīs. Atbilstošo uzņēmumu obligāciju emitentu reģistrācijas valstu ģeogrāfisko iedalījumu attiecībā uz noteiktām Eurosistēmas centrālajām bankām norāda sarakstā, kuru publicē ECB interneta vietnē.

6. pants

Atbilstošie darījuma partneri

Šādi darījuma partneri ir atbilstoši USAIP darījuma partneri attiecībā uz tiešiem darījumiem un attiecībā uz vērtspapīru aizdošanas darījumiem ar uzņēmumu obligācijām, kas ir Eurosistēmas USAIP portfeļos:

- a) iestādes, kas atbilst daļībai Eurosistēmas monetārās politikas operācijās noteiktajiem atbilstības kritērijiem saskaņā ar Pamatnostādnes (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) 55. pantu; un
- b) citi darījuma partneri, ko Eurosistēmas centrālās bankas izmanto savu euro denominēto vērtspapīru portfeļu ieguldīšanai.

7. pants

Vērtspapīru aizdošanas darījumi

Lai nodrošinātu USAIP efektivitāti, Eurosistēmas centrālās bankas, kuras USAIP ietvaros iegādājas uzņēmumu obligācijas, dara USAIP ietvaros iegādātos vērtspapīrus pieejamus aizdošanai, tostarp iesaistīšanai repo darījumos.

8. pants

Nobeiguma noteikumi

Šis lēmums stājas spēkā 2016. gada 6. jūnijā.

Vīnē, 2016. gada 1. jūnijā

ECB prezidents
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV